

Päivämäärä

3.4.2008

Dnro

2272/01/2007

Voimaantulo- ja voimassaoloaika

17.4.2008 - toistaiseksi

Kumooa / Muuttaa**Valtuutussäännökset**

Eläintautilaki (55/1980) 8 § 4 momentti, 12 § 2 ja 4 momentti (muut. 303/2006), 13 § 2 momentti (muut. 424/1994) ja 16 §
Laki helposti leviävien eläintautien vastustamisesta
(488/1960, muut. 304/2006) 4 ja 5 §
Laki eläinten lääkitsemisestä (617/1997) 10 §
Eläintautien vastustamisesta eläinten kuljetuksessa annettu asetus
(1363/94) 5 ja 6 §

Vastaavat EY-säädökset

Neuvoston direktiivi 2005/94/EY (32005L0094); EUVL N:o L 10,
14.1.2006, s. 16
Komission päätös 2006/437/EY (32006D0437); EUVL N:o L 237,
31.8.2006, s. 1
Komission päätös 2007/118/EY (32007D0118); EUVL N:o L 51,
20.2.2007, s. 19

Maa- ja metsätalousministeriön asetus korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vastustamisesta

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980), helposti leviävien eläintautien vastustamisesta 16 päivänä joulukuuta 1960 annetun lain (488/1960) 4 ja 5 §:n, eläinten lääkitsemisestä 27 päivänä kesäkuuta 1997 annetun lain (617/1997) 10 §:n sekä eläintautien vastustamisesta eläinten kuljetuksessa 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun asetuksen (1363/94) 5 ja 6 §:n nojalla, sellaisena kuin niistä ovat helposti leviävien eläintautien vastustamisesta annetun lain 4 ja 5 § laissa 304/2006:

1 luku. Yleiset säännökset

1 §

Tarkoitus ja soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään siipikarjassa ja muissa linnuissa esiintyvän korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vastustamisesta. Asetuksen tarkoituksena on taudinpurkauksen

Tätä julkaisua on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosastolta

Käyntiosoite

Mariankatu 23
00170 HELSINKI

Postiosoite

PL 30
00023 VALTIONEUVOSTO

Puhelin

(09) 160 01

Telekopio

(09) 160 53338

sattuessa estää taudin leviäminen muihin eläimiin ja ihmisiin ja mahdollistaa tartunnan tehokas hävittäminen.

Asetusta ei sovelleta luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vastustamiseen.

2 §

Suhde muihin säädöksiin

Luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan leviämisen estämisestä säädetään luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan leviämisen estämisestä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (226/2006) sekä varotoimenpiteistä lintuinfluenssan leviämisen ehkäisemiseksi luonnonvaraisten lintujen ja siipikarjan välillä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (386/2006).

Kuolleiden tai lopetettujen eläinten, niiden munien, lannan ja muiden mahdollisesti lintuinfluenssaviruksilla saastuneiden aineiden käsittelystä ja hävittämisestä säädetään muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveys säännöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002.

Tartunnanvaarallisen materiaalin kuljettamisesta säädetään vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä annetussa liikenne- ja viestintäministeriön asetuksessa (277/2002).

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *siipikarjalla* kaikkia lintuja, joita kasvatetaan tai pidetään vankeudessa lihan, kulutukseen tarkoitettujen munien tai muiden valmisteiden tuottamista, riistalintujen istuttamista taikka edellä mainittujen lintujen tuottamiseen tähtääviä kasvatusohjelmia varten;
- 2) *muilla linnuilla* sellaisia muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja lintuja, joita pidetään vankeudessa esityksiä, näyttelyitä, kilpailuja, kasvattamista, myyntiä tai muuta tarkoitusta varten, mukaan lukien eläintarhoissa, pysyvissä eläinnäyttelyissä, sirkuksissa, huvipuistoissa ja tutkimuslaboratorioissa pidettävät linnut;
- 3) *pitopaikalla* yhtä tai useampaa laitosta, rakennusta, tarhaa tai muuta paikkaa, jossa siipikarjaa tai muita lintuja pidetään, kasvatetaan tai käsitellään, mukaan lukien sirkukset, eläintarhat, lemmikkieläinkaupat ja sellaiset aidatut alueet, joilla eläimiä pidetään metsästystä tai muuta vastaavaa tarkoitusta varten;
- 4) *korkeapatogeenisella lintuinfluenssalla* influenssa A -viruksen aiheuttamaa siipikarjassa tai muissa linnuissa esiintyvää tartuntaa, jossa viruksen suonensisäinen patogeenisuusindeksi (IVPI) kuusiviikkoisilla kananpojilla on suurempi kuin 1,2, tai tartuntaa, jonka aiheuttavat influenssa A -viruksen alatyypin H5 tai H7 lintuinfluenssavirukset, joilla on geenijaksoja, jotka koodaavat useita hemagglutiniinimolekyylin katkaisukohdassa sijaitsevia emäksisiä aminohappoja. Korkeapatogeenisessa lintuinfluenssassa nämä aminohapot ovat samanlaisia kuin muilla korkeapatogeenisilla vi-

ruksilla. Tällöin hemagglutiniinimolekyylin voi halkaista kaikissa kudoksissa esiintyvä isäntäorganismien proteaasi;

- 5) *tartuntatilalla* pitopaikkaa, jonka eläimissä korkeapatogeenisen lintuinfluenssan esiintyminen on vahvistettu tai jossa perustellusta syystä epäillään esiintyvän korkeapatogeenista lintuinfluenssaa siipikarjassa tai muissa linnuissa;
- 6) *tartunta-alueella* tartuntatilaa tai aluetta, jolla esiintyy tai jolla perustellusta syystä epäillään esiintyvän korkeapatogeenista lintuinfluenssaa siipikarjassa tai muissa linnuissa;
- 7) *suojavaiohykkeellä* aluetta, jonka raja on joka kohdassa vähintään kolmen kilometrin etäisyydellä tartunta-alueesta ja johon tartunta-alue sisältyy;
- 8) *valvontavyöhykkeellä* aluetta, jonka raja on joka kohdassa vähintään kymmenen kilometrin etäisyydellä tartunta-alueesta ja johon suojavaiohyke sisältyy;
- 9) *tuotantoyksiköllä* sellaista yhden epidemiologisen yksikön muodostamaa erillistä rakennusta, tarhaa tai muuta paikkaa pitopaikassa, jolla ei ole toiminnallisia tai muita yhteyksiä pitopaikan muihin epidemiologisiin yksiköihin;
- 10) *untuvikoilla* alle 72 tunnin ikäistä siipikarjaa, jota ei myskisorsia (*Cairina moschata*) ja niiden risteytyksiä lukuun ottamatta vielä ole ruokittu;
- 11) *nuorikoilla* yli 72 tunnin ikäistä siipikarjaa, joka ei ole vielä munintavaiheessa;
- 12) *kotieläimellä* nisäkkäisiin kuuluvan lajin eläintä, jota pidetään tuotanto- tai harrastustarkoituksessa tai lemmikkinä;
- 13) *valmiuseläinlääkärillä* helposti leviävien eläintautien vastustamista varten lisäkoulutusta saanutta kunnaneläinlääkärinä tai muuta eläinlääkärinä;
- 14) *kuljetusajoneuvolla* ajoneuvoa, alusta tai muuta kuljetuskalustoa, jolla eläimiä kuljetaan;
- 15) *itämisajalla* ajanjaksoa tartunnan pitopaikkaan tulon ja oireiden havaitsemisajankohdan välissä;
- 16) *kansallisella valmiussuunnitelmalla* Elintarviketurvallisuusviraston, jäljempänä Evira, laatimaa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan tehokkaaksi hävittämiseksi tarkoitettua varautumissuunnitelmaa, joka sisältää lainsäädäntöä yksityiskohtaisemmat ohjeet toimenpiteistä korkeapatogeenista lintuinfluenssaa epäiltäessä ja todettaessa sekä näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi välttämättömistä järjestelyistä;
- 17) *lintuinfluenssa-asiantuntijaryhmällä* Eviran nimeämää ryhmää, johon kuuluvat kansallisessa valmiussuunnitelmassa luetellut asiantuntijat;
- 18) *tuoreella lihalla* tuoretta lihaa, elimiä, jauhelihaa, raakalihavalmisteita ja mekaanisesti erotettua lihaa edellyttäen, että lihaa, elimiä tai lihavalmisteita ei ole kuumennuskäsitelty riittäväällä tavalla lintuinfluenssavirusten tuhoamiseksi;
- 19) *teurastamolla* Eviran elintarvikelain 15 §:n mukaisesti hyväksymää siipikarjateurastamoaa tai kunnan elintarvikevalvontaviranomaisen hyväksymää siipikarjan tai tarhatun riistan pienteurastamoaa;
- 20) *rajatarkastusasemalla* eläinten eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (398/2004) liitteessä 1 tarkoitettua tarkastuspaikkaa, jossa eläinlääkinnällinen rajatarkastus tehdään;
- 21) *komissiollla* Euroopan yhteisöjen komissiota.

2 luku. Toimenpiteet epäiltäessä korkeapatogeenista lintuinfluenssaa

4 §

Taudista ilmoittaminen ja menettelyohjeet

Lintuinfluenssaepäilyä koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta sekä velvollisuudesta eristää sairastuneeksi epäillyt eläimet säädetään eläintutilain (55/1980) 9 §:ssä. Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan esiintymiseen siipikarjassa voivat viitata sairauden oireiden lisäksi normaalia suurempi kuolleisuus sekä merkittävät muutokset tuotannossa. Jos sairastuneiksi epäillyt eläimet ovat kuljetusajoneuvossa, ne on eristettävä kuljetusajoneuvoon, kunnes kunnaneläinlääkäri on antanut luvan siirtää eläimet muuhun sopivaan paikkaan.

Lintuinfluenssaepäilyä koskevasta eläinlääkärin ilmoitusvelvollisuudesta säädetään vastustettavista eläintaudeista ja eläintautien ilmoittamisesta annetussa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksessä (1346/1995). Eläinlääkärin on annettava pitopaikasta vastaavalle henkilölle tai tämän edustajalle tarvittavat menettelyohjeet. Hänen tulee kehottaa, että kukaan ei poistu pitopaikasta, että pitopaikkaan ei tule ulkopuolisia henkilöitä, että turhaa liikkumista eläinsuojissa vältetään ja että pitopaikasta ei luovuteta eläimiä, eläintuotteita eikä tavaroita.

5 §

Viranomaisten toiminta

Evira vastaa koko maassa ja läänineläinlääkäri toimialueellaan korkeapatogeenisen lintuinfluenssan ennalta ehkäisystä ja torjunnasta. Eläintutilain 5 §:ssä säädetään läänineläinlääkärin oikeudesta määrätä kunnaneläinlääkäri suorittamaan läänineläinlääkärin tai toisen kunnaneläinlääkärin tehtäviä niissä tapauksissa, joissa hän katsoo sen tehtävien tarkoituksenmukaisen hoitamisen kannalta välttämättömäksi. Eläintutilain 5 §:ssä säädetään myös muiden eläinlääkäreiden kuin mainitussa pykälässä tarkoitettujen viranomaisten määräämisestä suorittamaan eläintautien vastustamiseen liittyviä tehtäviä.

Silloin, kun läänineläinlääkäri määrää korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vastustamiseen liittyviä tehtäviä kunnaneläinlääkärille, hänen tulisi ensisijaisesti määrätä niitä sellaiselle kunnaneläinlääkärille, joka toimii valmiuseläinlääkärinä.

Epidemiologista selvitystä suorittamaan tulisi ensisijaisesti määrätä sellainen eläinlääkäri, joka on saanut tehtävää varten erityiskoulutusta.

6 §

Läänineläinlääkärin käynti pitopaikassa ja rajoittavat määräykset

Jos läänineläinlääkäri saa ilmoituksen lintuinfluenssaepäilystä tai hän muusta syystä epäilee pitopaikassa esiintyvän korkeapatogeenista lintuinfluenssaa, tulee hänen viivytyksettä matkustaa paikalle ja aloittaa tutkimukset epäilyn varmistamiseksi tai poissulkemiseksi.

Jos läänineläinlääkäri ei voi sulkea pois epäilyä korkeapatogeenisesta lintuinfluenssasta, hänen on annettava pitopaikasta vastaavalle henkilölle koko pitopaikkaa koskevat rajoittavat määräykset, joilla:

- 1) velvoitetaan riittävällä tarkkuudella luetteloimaan pitopaikassa olevat linnut ja muut kotieläimet sekä täydentämään luetteloa eläinten syntymää, kuolemaa tai todennäköistä sairastumista koskevilla tiedoilla;
- 2) velvoitetaan luetteloimaan ryhmittäin, kuinka paljon lihaa, lihatuotteita, munia, höyheniä, lantaa, rehua ja kuivikkeita pitopaikan varastossa säilytetään;
- 3) kielletään lintujen ja muiden kotieläinten tuominen pitopaikkaan ja niiden vieminen sieltä pois;
- 4) velvoitetaan pitämään siipikarja ja muut linnut sisätiloissa;
- 5) kielletään siipikarjan lihan, munien, rehujen, lannan ja käytetyn pehkun, lintujen raatojen sekä muiden sellaisten aineiden tai välineiden, jotka voivat levittää lintuinfluenssaa, vieminen pois pitopaikasta;
- 6) kielletään henkilö- ja ajoneuvoliikenne pitopaikkaan ja sieltä pois lukuun ottamatta eläinsuojelullisista tai lääkinnällistä syistä tapahtuvaa välttämätöntä liikkumista; sekä
- 7) velvoitetaan huolehtimaan henkilöiden ja heidän tavaroidensa ja ajoneuvojensa asianmukaisesta puhdistuksesta ja desinfektiosta eläinsuojien ja pitopaikan sisään- ja uloskäyntien yhteydessä.

Rajoittavat määräykset on ulotettava koskemaan kaikkia sellaisia pitopaikkoja, joilla on epidemiologinen yhteys toisiinsa. Läänineläinlääkäri voi määrätä, että 2 momentissa tarkoitettuja kielloja ja määräyksiä ei tarvitse noudattaa lainkaan tai että vain osaa niistä on noudatettava, jos läänineläinlääkäri ei pidä korkeapatogeenisen viruksen aiheuttaman lintuinfluenssan diagnoosia todennäköisenä.

7 §

Poikkeaminen rajoittavista määräyksistä

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 6 §:n 2 momentin 3 - 7 kohdassa tarkoitettua kiellosta tai toimenpiteestä, jos luvan myöntäminen ei lisää vaaraa tartunnan leviämistä muihin pitopaikkoihin. Munien vieminen pois tilalta voidaan kuitenkin sallia vain siten, että munat viedään joko suoraan hävitettäväksi tai käsiteltäväksi munatuotteita valmistavassa laitoksessa Eviran ohjeen.

8 §

Tietojen keruu ja näytteenotto

Läänineläinlääkäriin on 6 §:ssä tarkoitettuna tarkastuskäynnin yhteydessä kerättävä pitopaikan päivittäistä kuolleisuutta, munantuotantoa sekä rehun- ja vedenkulutusta koskevat tiedot viimeistään seitsemännestä kliinisten oireiden ilmenemistä edeltävästä päivästä lähtien. Tiedot on toimitettava tiedoksi Eviraan.

Läänineläinlääkäri huolehtii, että näytteet otetaan pitopaikassa. Näytteet lähetetään Eviraan nopeinta mahdollista lähetystapaa käyttäen.

9 §

Läänineläinlääkäriin ja muiden eläinlääkäreiden poistuminen pitopaikasta ja varoaika pitopaikkakäynnin jälkeen

Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan epäilyä tutkinut tai tartuntatilalla käynyt eläinlääkäri ei saa mennä sellaiseen pitopaikkaan, jossa pidetään siipikarjaa, muita lintuja tai kotieläimiä, ennen kuin Eviran hyväksymä varoaika on kulunut käynnistä epäily- tai tartuntatilalla.

Eläinlääkäriin on huolehdittava riittävästä puhdistautumisesta ja desinfektiosta eläinsuojasta ja tilalta poistuessaan samoin kuin suojavaatteiden, eläinlääkinnällisten välineiden ja auton pesusta sekä desinfektiosta pitopaikkakäynnin jälkeen.

10 §

Epidemiologinen selvitys

Läänineläinlääkäriin on aloitettava epidemiologisen selvityksen tekeminen jo epäiltäessä korkeapatogeenista lintuinfluenssaa pitopaikassa siinä laajuudessa kuin on tarpeen ottaen huomioon korkeapatogeenisen lintuinfluenssan diagnoosin todennäköisyys. Selvitys viimeistellään, kun lintuinfluenssaepäily on vahvistettu. Selvityksestä on käytävä ilmi:

- 1) kuinka kauan korkeapatogeenista lintuinfluenssaa on saattanut olla pitopaikassa ennen tautiepäilyä tai taudista ilmoittamista;
- 2) mistä korkeapatogeeninen lintuinfluenssa on mahdollisesti tullut pitopaikkaan;
- 3) muut sellaiset pitopaikat, joiden eläimet ovat voineet saada tartunnan samasta lähteestä;
- 4) henkilöiden, ajoneuvojen, lintujen ja muiden eläinten, ruhojen, lihan, munien, lannan, rehun sekä muiden tavaroiden, esineiden ja aineiden sellainen liikkuminen, jonka epäillään levittäneen korkeapatogeenista lintuinfluenssaa pitopaikkaan ja pitopaikasta; sekä
- 5) muut mahdolliset pitopaikat, joilla on ollut suoria tai epäsuoria yhteyksiä siihen pitopaikkaan, jossa tautia epäillään esiintyvän.

Jos tartuntaa epäillään teurastamossa, rajatarkastusasemalla tai kuljetusajoneuvossa, on tällaisessa laitoksessa tai kuljetusajoneuvossa olevat tartunnan jäljittämiseksi tarpeelliset tiedot luovutettava läänineläinlääkärille epidemiologisen selvityksen tekemistä varten.

Epidemiologinen selvitys on tehtävä kansallisessa valmiussuunnitelmassa olevalle lomakepohjalle.

11 §

Toimenpiteet kontaktipitopaikoissa

Jos läänineläinlääkärillä on 10 §:n mukaisen epidemiologisen selvityksen perusteella aihetta epäillä, että korkeapatogeeninen lintuinfluenssa on saattanut tulla pitopaikkaan muista pitopaikoista tai että se on voinut siirtyä pitopaikasta muihin pitopaikkoihin henkilöiden, eläinten, siitosmunien tai kuljetusajoneuvojen mukana tai jollakin muulla tavalla, on hänen määrättävä kunnaneläinlääkäri tekemään näissä pitopaikoissa tarkastus ja ottamaan tarvittavat näytteet. Kunnaneläinlääkäriin on tarkastettava pitopaikan tuotanto- ja terveyskirjanpi-

to sekä kerättävä pitopaikan päivittäistä kuolleisuutta, munantuotantoa sekä rehun- ja vedenkulutusta koskevat tiedot viimeistään seitsemännestä sitä päivää edeltävästä päivästä lähtien, jona lintuinfluenssa on voinut siirtyä pitopaikasta tai pitopaikkaan. Tiedot on toimitettava tiedoksi Eviraan ja lääninhallitukselle.

Kunnaneläinlääkäriin on annettava pitopaikoista vastaaville henkilöille rajoittavat määräykset lukuun ottamatta tilanteita, joissa tartuntaa 6 §:ssä tarkoitettussa pitopaikassa ei pidetä todennäköisenä. Rajoittavien määräysten osalta noudatetaan muutoin, mitä 6 §:n 2 ja 3 momentissa sekä 7 §:ssä säädetään.

Jos se pitopaikka, josta tartunta on voinut levitä tai johon se on saattanut siirtyä, on toisen läänin alueella, on läänineläinlääkäriin ilmoitettava asiasta kyseisen läänin läänineläinlääkärille, jonka on annettava kunnaneläinlääkärille edellä mainitut määräykset tarkastusten suorittamisesta ja näytteiden ottamisesta.

12 §

Ennalta ehkäisevä tappaminen

Jos tartunnan todennäköisyys 6 tai 11 §:ssä tarkoitettussa pitopaikassa on kliinisten oireiden tai epidemiologisten tietojen perusteella suuri, voi Evira tarvittaessa määrätä pitopaikan siipikarjan ja muut linnut lopetettaviksi jo ennen kuin diagnoosi on laboratoriotutkimuksin vahvistettu. Lopettamisessa ja sen jälkeisessä desinfektiossa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 17 ja 18 §:ssä säädetään.

Läänineläinlääkäriin on huolehdittava, että linnuista otetaan näytteitä Eviran ohjeen mukaisesti lintujen lopettamisen yhteydessä, ellei näytteitä ole otettu jo aiemmin.

13 §

Rajoittavien määräysten peruuttaminen

Jos korkeapatogeenisen lintuinfluenssatartunnan mahdollisuus suljetaan pois laboratoriotutkimuksissa eikä ole muuta perusteltua syytä epäillä tautia esiintyvän 6 §:ssä tarkoitettussa pitopaikassa, läänineläinlääkäriin on viipymättä peruutettava 6 ja 11 §:ssä tarkoitettut rajoittavat määräykset.

Edellä 11 §:ssä tarkoitettut rajoittavat määräykset kontaktitilalla on peruutettava myös silloin, kun 11 tai 12 §:ssä tarkoitettut toimenpiteet on tehty. Edellytyksenä peruuttamiselle on, että yhdelläkään pitopaikan eläimestä ei esiinny korkeapatogeeniseen lintuinfluenssaan viittaavia oireita ja että pitopaikassa otettujen näytteiden tutkimustulokset ovat kielteiset.

3 luku. Toimenpiteet, kun tauti on todettu

14 §

Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vahvistaminen ja rajoittavat määräykset

Evira vahvistaa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan esiintymisen pitopaikassa. Eviran on lähetettävä viruskanta yhteisön referenssilaboratorioon mahdollisimman pian korkeapatogeenisen lintuinfluenssan diagnoosin vahvistamisesta.

Läänineläinlääkäriin on viipymättä annettava tartuntatilasta ja kunnaneläinlääkäriin 11 §:ssä tarkoitetuista pitopaikoista vastaaville henkilöille rajoittavat määräykset, jos niitä ei ole vielä annettu 6 tai 11 §:n mukaisesti. Rajoittavien määräysten osalta noudatetaan, mitä 6 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

Rajoittavista määräyksistä voidaan myöntää poikkeuksia siten kuin 7 §:ssä säädetään. Lupaa ei kuitenkaan voida myöntää siipikarjan, lintujen raatojen, siipikarjan lihan, munien, lannan tai käytetyn pehkun viemiseen pois tartuntatilalta, ellei lintuja kuljeteta suoraan lopetettaviksi siten, että siitä ei aiheudu korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisen vaaraa, tai ellei raatoja, lihaa, munia, lantaa tai pehkua kuljeteta suoraan hävitettäväksi tai käsiteltäväksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 (sivutuoteasetus) mukaisesti.

15 §

Taudintorjunta- ja asiantuntijayksiköt

Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vahvistamisen jälkeen Evira perustaa välittömästi kansallisen taudintorjuntakeskuksen, joka vastaa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan torjunnasta koko maassa sekä yhteensovittaa ja ohjaa alueellisia torjuntatoimenpiteitä.

Kansallisen taudintorjuntakeskuksen lisäksi läänineläinlääkärien on perustettava alueelliset taudintorjuntakeskukset niihin lääneihin, joissa taudinpurkauksia on todettu. Alueellisten taudintorjuntakeskusten tehtävänä on vastata alueellisesta korkeapatogeenisen lintuinfluenssan torjunnasta. Evira voi tarvittaessa määrätä niiden tehtäväksi myös kansallisen taudintorjuntakeskuksen tehtäviä.

Eviran perustama lintuinfluenssa-asiantuntijaryhmä avustaa läänineläinlääkäriä epidemiologisen selvityksen tekemisessä ja kansallista taudintorjuntakeskusta näytteenoton suunnittelussa sekä muissa taudin vastustamiseen liittyvissä asioissa.

16 §

Muiden pitopaikassa olevien eläinten tutkiminen

Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vahvistamisen jälkeen läänineläinlääkäriin on huolehdittava, että pitopaikassa mahdollisesti olevat siat tutkitaan kliinisesti ja sioista otetaan näytteitä lintuinfluenssatartunnan poissulkemiseksi viimeistään sinä päivänä, jolloin pitopaikan tartunnan saaneet linnut lopetetaan. Evira antaa ohjeet näytteiden ottamisesta.

Myös sikoja koskeva tuotanto- ja terveyskirjanpito on tarkastettava. Sikoja ei saa siirtää pois pitopaikasta ennen tutkimustulosten valmistumista.

Evira määrää muita tartuntatilan eläimiä kuin lintuja ja sikoja tutkittavaksi lintuinfluenssan varalta tarvittaessa.

17 §

Eläinten tappaminen ja raatojen hävittäminen tartuntatilalla

Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vahvistamisen jälkeen Eviran on määrättävä tartuntatilan siipikarja ja muut linnut lopetettaviksi viipymättä läänineläinlääkäriin valvonnassa. Läänineläinlääkäriin on huolehdittava, että lopetettaviksi määrätyistä eläimistä otetaan näytteitä epidemiologisia tutkimuksia varten.

Läänineläinlääkäriin on lisäksi huolehdittava tapettujen ja tilalla itsestään kuolleiden eläinten raatojen hävittämisestä välittömästi eläinten tappamisen jälkeen. Raadot on hävitettävä sivutuoteasetuksessa tarkoitetussa käsittely- tai polttolaitoksessa. Kuitenkin niillä syrjäisillä alueilla, joita tarkoitetaan eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämisestä syrjäisillä alueilla sekä kuolleiden lemmikkieläinten hävittämisestä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1374/2004), raadot voidaan hävittää myös hautaamalla ne mainitussa asetuksessa säädetyllä tavalla.

Silloin kuin se on taudin leviämisen estämiseksi taikka rajoitetun raatojen käsittelykapasiteetin vuoksi tarpeen, raadot voidaan edellä 2 momentissa säädetyistä poiketen hävittää polttamalla tai hautaamalla ne tilalla tai muussa paikassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta siltä osin kuin se koskee kalojen sisäistä kierrätyskieltoa, eläimistä saatavien sivutuotteiden hautaamista ja polttamista sekä tiettyjä siirtymäkauden toimenpiteitä annetun komission asetuksen (EY) N:o 811/2003 mukaisesti.

18 §

Eläimistä peräisin olevien aineiden, jätteiden ja muiden tavaroiden käsittely ja hävittäminen sekä desinfektio pitopaikassa

Läänineläinlääkäriin on huolehdittava, että kaikki pitopaikassa olevat, lintuinfluenssaviruksen todennäköisesti saastuttamat tuotteet, sivutuotteet, aineet ja jätteet, kuten liha, munat, rehut, lanta ja käytetty pehku, hävitetään tai käsitellään siten, että niissä olevat lintuinfluenssavirukset tuhoutuvat.

Kun tartuntatilan siipikarja ja muut lopetettaviksi määrätyt eläimet on lopetettu ja raadot hävitetty tai kuljetettu pois, läänineläinlääkäriin on huolehdittava, että rakennukset, joissa eläimiä on pidetty, niiden ympäristö, raatojen kuljettamiseen käytetyt ajoneuvot, eläinten hoidossa käytetyt työvälineet ja kaikki muu todennäköisesti saastunut kalusto ja laitteisto on puhdistettava ja desinfioidava. Jos välineitä ja laitteita ei ole mahdollista desinfioida, on ne hävitettävä. Myös muut rakennukset, kuten rehuvarastot ja asuintilat, sekä laitumet ja ulkotarhat on tarvittaessa desinfioidava, jos on arvioitavissa, että myös ne ovat lintuinfluenssaviruksen saastuttamia. Desinfektioitoimenpiteistä eläintautien vastustamisessa annetussa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston ohjeessa

(17/EEO/95) luetellaan desinfektion soveltuvia aineita ja niiden käyttöpitoisuuksia. Evira antaa puhdistamisesta ja desinfektiosta tarkemmat ohjeet.

Läänineläinlääkäri valvoo desinfektiota sekä pitää yksityiskohtaista luetteloa hävitettävistä aineista ja tarvikkeista.

19 §

Muiden tartuntatilalla olevien eläinten kuin lintujen tappaminen

Jos sioissa 16 §:n mukaisissa tutkimuksissa vahvistetaan korkeapatogeeninen lintuinfluenssatartunta, Evira määrää pitopaikan kaikki siat lopetettaviksi viipymättä läänineläinlääkärin valvonnassa. Lopettamisessa ja raatojen hävittämisessä on noudatettava, mitä 17 §:ssä säädetään. Evira voi myös päättää, ettei sikoja lopeteta, jos riskinarvioinnin perusteella voidaan katsoa, ettei sikoihin liity taudin leviämisen vaaraa.

Evira voi tarvittaessa määrätä myös muita eläimiä kuin lintuja ja sikoja lopetettavaksi, jos eläimet ovat olleet läheisessä kosketuksessa sairastuneiksi epäiltyihin tai todettuihin eläimiin tai niissä on jo todettu korkeapatogeenista lintuinfluenssavirusta tai sen vasta-aineita.

Jos muita eläimiä kuin lintuja tai sikoja määrätään lopetettavaksi, läänineläinlääkärin on huolehdittava, että eläimistä otetaan Eviran määräämät näytteet eläinten lopettamisen yhteydessä, ellei näytteitä ole otettu jo aiemmin.

20 §

Tartuntatilalta peräisin olevien tuotteiden jäljittäminen, käsittely ja hävittäminen

Läänineläinlääkärin on ilmoitettava epidemiologisen selvityksen perusteella taudin itämisaikana sekä oireiden havaitsemisen ja rajoittavien määräysten antamisen välisenä aikana tartuntatilan linnuista saatujen liha- ja munaerien mahdollisesta saastumisesta lintuinfluenssaviruksilla sille toimijalle elintarvikeketjussa, joka on vastaanottanut tuotteet, jotta tämä voisi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin tuotteiden hävittämiseksi tai käsittelemiseksi. Ilmoitus on tehtävä myös laitoksen sijaintikunnan kunnaneläinlääkärille.

Sen lisäksi, mitä 11 §:ssä säädetään kontaktipitopaikoissa tehtävistä toimenpiteistä, läänineläinlääkärin on huolehdittava, että tartuntatilalta peräisin olevat 1 momentissa tarkoitettuna aikana mahdollisesti saastuneet lihat ja munat hävitetään tai käsitellään sivutuoteasetuksen mukaisesti niillä mautiloilla, jonne näitä lihoja tai munia on tartuntatilalta toimitettu.

21 §

Ennaltaehkäisevä tappaminen alueella, jonka siipikarjatiheys on suuri

Jos korkeapatogeenista lintuinfluenssaa todetaan esiintyvän sellaisella alueella, jonka siipikarjatiheys on suuri, Evira voi määrätä alueella pidettävää siipikarjaa, muita lintuja tai kotieläimiä lopetettaviksi, jos vaara tartunnan leviämisestä näihin eläimiin on suuri. Eläinten lopettamisessa ja sen jälkeisessä desinfektiossa on soveltuvin osin noudatettava, mitä

17 ja 18 §:ssä säädetään. Läänineläinlääkäri on huolehdittava, että lopetetuista eläimistä otetaan näytteitä.

22 §

Rajoittavien määräysten peruuttaminen

Läänineläinlääkäri on peruutettava tartuntatilaa koskevat rajoittavat määräykset 21 vuorokauden kuluttua siitä, kun eläinten ja niistä saatavien tuotteiden ja muiden tavaroiden hävittäminen sekä tähän liittyvät puhdistus- ja desinfektiotoimenpiteet on suoritettu loppuun tartuntatilalla.

23 §

Uusien eläinten tuominen pitopaikkaan

Peruuttaessaan tartuntatilaa koskevat rajoittavat määräykset on läänineläinlääkäri annettava pitopaikalle, jossa harjoitetaan kaupallista siipikarjan pitoa, uudet rajoittavat määräykset, joilla kielletään siipikarjan ja muiden lintujen vieminen pois pitopaikasta, velvoitetaan huolehtimaan asianmukaisesta henkilödesinfektiosta pitopaikan tulo- ja poistumisreiteillä sekä velvoitetaan pitämään kirjaa pitopaikan lintujen kasvua ja tuotantoa kuvaavista tunnusluvuista, lintujen sairastumispäivistä ja kuolinpäivistä sekä sairastuneiden ja kuolleiden lintujen lukumääristä. Läänineläinlääkäri luvalla voidaan poiketa siipikarjan ja muiden lintujen poisviemistä koskevasta kiellosta edellyttäen, että viennistä ei aiheudu korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisen vaaraa.

Ensimmäisten uusien eläinten hankkimista seuraavien 21 vuorokauden kuluessa pitopaikassa on toteutettava seuraavat toimenpiteet:

- 1) kunnaneläinlääkäri tarkastaa ainakin kerran pitopaikan tuotanto- ja terveystietojenpidon ja pitopaikkaan tuodun siipikarjan korkeapatogeenisen lintuinfluenssatartunnan varalta siten, että viimeinen tarkastus tehdään mahdollisuuksien mukaan juuri ennen 21 vuorokauden määräajan päättymistä;
- 2) kunnaneläinlääkäri ottaa pitopaikasta näytteitä korkeapatogeenisen lintuinfluenssatartunnan varalta; ja
- 3) pitopaikassa itsestään kuolleet linnut tutkitaan korkeapatogeenisen lintuinfluenssatartunnan varalta.

Läänineläinlääkäri on peruutettava 1 momentin mukaiset rajoittavat määräykset sen jälkeen, kun 2 momentissa tarkoitetut tutkimukset on tehty ja niiden tulokset ovat kielteiset eikä ole muuta perusteltua syytä epäillä tautia esiintyvän pitopaikassa.

Läänineläinlääkäri antaa Eviran riskinarviointiin perustuen erikseen määräykset uusien lintujen hankkimisesta pitopaikkaan seuraavissa tapauksissa:

- 1) siipikarjaa tai muita lintuja hankitaan sellaiseen pitopaikkaan, jossa siipikarjaa pidetään muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa; ja
- 2) muita lintuja hankitaan pitopaikkaan, jossa siipikarjaa pidetään kaupallisessa tarkoituksessa.

4 luku. Erityisiä pitopaikkoja koskevat poikkeukset

24 §

Pitopaikka, joka muodostuu erillisistä tuotantoyksiköistä

Jos tartuntatila muodostuu kahdesta tai useammasta tuotantoyksiköstä, Evira voi 17 §:stä poiketen päättää, ettei sellaisissa tuotantoyksiköissä olevia eläimiä tapeta, joissa korkeapatogeenista lintuinfluenssaa ei esiinny. Tällöin tuotantoyksikön osalta ei myöskään sovelleta, mitä 17 - 20 §:ssä säädetään.

Edellytyksenä 1 momentin soveltamiselle on, että yksiköt ovat ennen taudin pitopaikkaan tuloa täyttäneet ja edelleen täyttävät seuraavat vaatimukset:

- 1) yksiköt ovat toiminnallisesti ja rakenteellisesti täysin erillään ja riittävän etäällä tartunnan saaneita eläimiä sisältävistä yksiköistä;
- 2) yksiköissä pidettäviä lintuja hoitaa eri henkilökunta kuin tartunnan saaneessa tuotantoyksikössä pidettäviä lintuja, ja myös muu toiminta yksikössä, kuten lintujen ulkona pito, tapahtuu tartunnan saaneesta yksiköstä erillään;
- 3) lintujen hoidossa käytettävät välineet, laitteet ja niiden säilytystilat ovat erilliset; sekä
- 4) eläinsuojissa käyvät henkilöt käyttävät suojavaatetusta ja -jalkineita, joita ei käytetä eläinsuojan ulkopuolella.

25 §

Korkeapatogeeninen lintuinfluenssa sirkuksessa, eläintarhassa, villieläinpuistossa tai muussa erityiskohteessa

Evira voi 17 §:stä poiketen päättää, ettei pitopaikan eläimiä tai osaa niistä lopeteta, jos eläinten eloon jättäminen ei aiheuta vaaraa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä pitopaikan ulkopuolelle ja jos pitopaikka on:

- 1) sirkus;
- 2) lemmikkieläinkauppa;
- 3) eläintarha;
- 4) koe-eläinlaitos;
- 5) villieläinpuisto;
- 6) pysyvä eläinnäyttely;
- 7) aidattu alue, jolla siipikarjaa tai muita lintuja pidetään tieteellistä tutkimusta taikka uhanalaisten tai harvinaisten lajien tai rotujen säilyttämistä varten;
- 8) alue, jolla siipikarjaa tai muita lintuja pidetään metsästystä tai muuta vastaavaa tarkoitusta varten ja jolla olevien kaikkien lintujen hävittäminen on käytännössä mahdotonta; tai
- 9) muu sellainen pitopaikka, josta tartunnan ei Eviran riskinarvioinnin perusteella katsota voivan levitä pitopaikan ulkopuolelle.

Eviran on ilmoitettava tämän pykälän soveltamisesta viipymättä maa- ja metsätalousministeriölle.

26 §

Toimenpiteet 25 §: n mukaisissa erityiskohteissa

Jos 25 §:ssä tarkoitetun pitopaikan lintuja tai osaa niistä ei lopeteta, pitopaikassa on kuitenkin soveltuvin osin noudatettava, mitä 17-20 §:ssä säädetään. Lisäksi pitopaikan eloon jätetyt linnut ja niitä koskeva kirjanpito on tarkastettava, ja linnuista on otettava näytteitä, jotta voitaisiin varmistaa, ettei vaaraa tartunnan leviämisestä pitopaikan ulkopuolelle ole.

Läänineläinlääkäriin on annettava pitopaikasta vastaavalle henkilölle tarvittaessa neuvoja siitä, miten pitopaikassa tai alueella voidaan tehostaa toimenpiteitä tartunnan leviämisen ehkäisemiseksi. Evira voi tarvittaessa sulkea laitoksen tai alueen yleisöltä kokonaan tai muuten rajoittaa ihmisten ja ajoneuvojen liikkumista laitokseen tai alueelle ja sieltä pois, kunnes tartunnan leviämisen vaara laitoksessa tai alueella on ohi.

Kun 1 momentissa tarkoitetut tarkastukset ja tutkimukset pitopaikassa on tehty ja ne osoittavat, ettei pitopaikkaan enää liity merkittävää tartunnan leviämisen riskiä, läänineläinlääkäri voi myöntää luvan lintujen viemiseksi teurastettavaksi tai toiseen pitopaikkaan Suomen alueella. Lupaa lintujen toimittamiseen toiseen jäsenmaahan ei kuitenkaan saa myöntää, ennen kuin on varmistettu, että kyseinen jäsenmaa suostuu vastaanottamaan linnut.

Muilta osin pitopaikkaa koskevista rajoittavista määräyksistä voidaan myöntää poikkeuksia siten kuin 6 ja 7 §:ssä säädetään. Läänineläinlääkäriin on peruutettava rajoittavat määräykset, kun pitopaikassa on otettu vaaditut näytteet ja suoritettu tarpeelliset puhdistus- ja desinfektioimenpiteet, eikä pitopaikkaan enää voida katsoa liittyvän vaaraa tartunnan leviämisestä pitopaikan ulkopuolelle.

27 §

Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan epäily teurastamossa, rajatarkastusasemalla tai kuljetusajoneuvossa

Jos korkeapatogeenista lintuinfluenssaa epäillään esiintyvän teurastamossa, rajatarkastusasemalla tai kuljetusajoneuvossa, pitopaikkaan annettavilla rajoittavilla määräyksillä ei 6 §:ssä säädetystä poiketen velvoiteta sellaisten tuotteiden ja sivutuotteiden luettelointiin eikä kiellätä sellaisten lihaerien ja munien viemistä pois pitopaikasta, joiden ei epäillä olevan lintuinfluenssaviruksen saastuttamia.

Jos korkeapatogeenista lintuinfluenssaa epäillään esiintyvän teurastamossa, Eviran on määrättävä kaikki teurastamossa oleva siipikarja tekemänsä riskinarvioinnin perusteella joko lopetettavaksi tai teurastettavaksi ihmisravinnoksi samassa teurastamossa.

Epäiltäessä korkeapatogeenista lintuinfluenssaa esiintyvän rajatarkastusasemalla tai kuljetusajoneuvossa Eviran on määrättävä kaikki pitopaikassa oleva siipikarja ja muut linnut joko lopetettavaksi, teurastettavaksi ihmisravinnoksi tai eristettäväksi taudin varalta tehtävien tutkimusten ajaksi sellaiseen paikkaan pitopaikassa tai sen ulkopuolella, jossa ei ole muuta siipikarjaa tai muita lintuja. Evira voi kuitenkin jättää määräyksen ulkopuolelle sellaiset rajatarkastusasemalla olevat muut linnut, jotka eivät riskinarvioinnin perusteella ole voineet saada tartuntaa.

Jos linnut 2 tai 3 momentin mukaisesti määrätään teurastettavaksi ihmisravinnoksi, on lintujen ruhot elimineen, niistä saatavat sivutuotteet ja muu mahdollisesti saastunut siipikarjanliha ja sivutuotteet varastoitava muista ruhoista, lihasta ja sivutuotteista erillään tarkastuseläinlääkärin valvonnassa, kunnes taudin varalta tehtävien tutkimusten tulokset ovat valmistuneet.

28 §

Lintuinfluenssatartunta teurastamossa, rajatarkastusasemalla tai kuljetusajoneuvossa

Teurastamossa, rajatarkastusasemalla tai kuljetusajoneuvossa esiintyvän korkeapatogeenisen lintuinfluenssan johdosta suoritettavaan eläinten lopettamiseen sekä raatojen, tuotteiden, sivutuotteiden, aineiden ja jätteiden hävittämiseen sovelletaan, mitä 17 ja 18 §:ssä säädetään.

Teurastamoa, rajatarkastusasemaa tai kuljetusajoneuvoa koskevat rajoittavat määräykset on 22 §:ssä säädetystä poiketen peruutettava, kun 24 tuntia on kulunut siitä, kun desinfektioimenpiteet on suoritettu loppuun näissä pitopaikoissa.

5 luku. Tartunta-alue, suojavyöhyke ja valvontavyöhyke

29 §

Tartunta-alueen, suojavyöhykkeen ja valvontavyöhykkeen perustaminen, kun korkeapatogeeninen lintuinfluenssa on todettu

Tartunta-alueen sekä suoja- ja valvontavyöhykkeiden perustamisesta korkeapatogeenisen lintuinfluenssan esiintymisen vuoksi säädetään eläintautien vastustamisesta eläinten kuljetuksessa annetun asetuksen (1363/1994), jäljempänä kuljetusasetus, 4 §:ssä.

Esitystä tartunta-alueen ja vyöhykkeiden perustamisesta ei tarvitse tehdä, jos korkeapatogeenista lintuinfluenssaa on todettu esiintyvän muissa linnuissa 25 §:n mukaisessa pitopaikassa eikä pitopaikassa samanaikaisesti pidetä siipikarjaa tai jos korkeapatogeenista lintuinfluenssaa on todettu esiintyvän 28 §:n mukaisessa pitopaikassa, ja jos lisäksi Eviran tekemän riskinarvioinnin perusteella luopuminen vyöhykkeiden perustamisesta ei vaaranna korkeapatogeenisen lintuinfluenssan torjuntatoimenpiteiden toteuttamista.

Vyöhykkeiden perustamista koskevassa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa voidaan tarvittaessa säätää valvontavyöhykkeen jakamisesta osiin siten, että ulommalla vyöhykkeen osalla noudatetaan tässä asetuksessa säädetyistä vaatimuksista poikkeavia toimenpiteitä, kieltoja ja rajoituksia.

30 §

Vyöhykkeiltä peräisin olevien eläinten ja tuotteiden jäljittäminen

Läänineläinlääkärin on pyrittävä jäljittämään sellaiset suoja- ja valvontavyöhykkeillä olevista pitopaikoista muualle kuljetetut linnut, munat, lihaerät, rehut, sivutuotteet, kuljetusajo-

neuvot ja muut vastaavat aineet ja tavarat, joiden mukana mahdollinen tartunta on voinut levitä. Pitopaikoista tai laitoksista vastaavien henkilöiden on annettava läänineläinlääkärille kaikki tarpeelliset tiedot jäljittämistä varten.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa pitopaikoissa tai laitoksissa on käynnistettävä tarpeelliset toimenpiteet tartunnan leviämisen ehkäisemiseksi ja mahdollisen tartunnan hävittämiseksi.

Jos eläimet, tuotteet, sivutuotteet tai tavarat on siirretty toisen läänin alueelle, on läänineläinlääkärin ilmoitettava asiasta kyseisen läänin läänineläinlääkärille, jonka on ryhdyttävä tässä pykälässä tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

31 §

Esitykset tartunta-alueen, suojavyöhykkeen ja valvontavyöhykkeen lakkauttamisesta

Evira tekee maa- ja metsätalousministeriölle esityksen suojavyöhykkeen lakkauttamisesta, kun:

- 1) vähintään 21 vuorokautta on kulunut alkudesinfektiosta tartuntatilalla; ja
- 2) tutkimukset suojavyöhykkeellä sijaitsevissa pitopaikoissa on tehty, ja niiden tulokset ovat kielteiset.

Suojavyöhykkeen lakkauttamisen jälkeen vyöhykkeellä sijainneet alueet jäävät edelleen valvontavyöhykkeelle.

Evira tekee maa- ja metsätalousministeriölle esityksen tartunta-alueen ja valvontavyöhykkeen lakkauttamisesta, kun

- 1) vähintään 30 vuorokautta on kulunut alkudesinfektiosta tartuntatilalla; ja
- 2) korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta tehtävät tarkastukset ja tutkimukset valvontavyöhykkeellä sijaitsevissa pitopaikoissa on tehty, ja niiden tulokset ovat kielteiset.

32 §

Tartunta-alueen, suojavyöhykkeen tai valvontavyöhykkeen perustaminen muulloin kuin tartunnan toteamisen yhteydessä

Jos tartunta-alue, suojavyöhyke tai valvontavyöhyke perustetaan kuljetusasetuksen 4 §:n mukaisesti perustellun tautiepäilyn vuoksi taikka suoja- tai valvontavyöhyke perustetaan tilanteissa, joissa korkeapatogeenista lintuinfluenssaa esiintyy Suomen rajojen ulkopuolella, ja sen Suomeen leviämisen uhka on ilmeinen, tartunta-alueeseen ja vyöhykkeisiin ei sovelleta tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä, kieltoja ja rajoituksia, ellei muualla laissa toisin säädetä.

6 luku. Suojavyöhykettä koskevat toimenpiteet, kiellot ja rajoitukset

33 §

Suojavyöhykkeellä sijaitsevien pitopaikkojen tarkastaminen

Läänineläinlääkäriin on välittömästi tehtävä luettelo kaikista suojavyöhykkeellä olevista pitopaikoista. Luettelo on pidettävä ajan tasalla.

Kunnaneläinlääkäriin on käytävä mahdollisimman pian vyöhykkeen perustamisen jälkeen kaikissa niissä pitopaikoissa, joissa siipikarjaa pidetään kaupallista lihan- tai munantuotantoa varten. Käynnin yhteydessä kunnaneläinlääkäriin on tarkastettava linnut ja niitä koskeva kirjanpito sekä otettava tarvittaessa näytteitä korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta.

Muut pitopaikat on tarkastettava ennen 31 §:n mukaista suojavyöhykkeen lakkauttamista. Kunnaneläinlääkäriin on pidettävä luettelo tekemistään tarkastuskäynneistä ja niiden tuloksista.

34 §

Suojavyöhykkeellä sijaitsevien pitopaikkojen luettelonpitoa ja tartunnan leviämisen ehkäisemistä koskevat toimenpiteet

Suojavyöhykkeellä sijaitsevassa pitopaikassa on toteutettava seuraavat toimenpiteet:

- 1) kaikki pitopaikan siipikarja ja muut linnut on suljettava sisätiloihin;
- 2) lintujen raadot on hävitettävä tai käsiteltävä sivutuoteasetuksen mukaisesti;
- 3) pitopaikoissa käyvien henkilöiden on huolehdittava asianmukaisesta henkilödesinfektioista ja muista tartunnan leviämistä ehkäisevistä toimenpiteistä eläinsuojaan ja pitopaikkaan saapumisen ja niistä poistumisen yhteydessä; sekä
- 4) pitopaikasta vastaavan henkilön on pidettävä luettelo pitopaikassa käyvistä henkilöistä, lukuun ottamatta sellaisia henkilöitä, jotka asuvat pitopaikassa vakituisesti tai vierailevat asuinrakennuksissa, teurastamossa, rajatarkastusasemalla tai sellaisessa pitopaikassa kuten eläintarhassa tai villieläinpuistossa, jossa he eivät pääse suoraan kosketukseen lintujen tai niiden oleskelupaikkojen kanssa.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa säädetyistä poiketen läänineläinlääkäri voi myöntää luvan lintujen pitämiseksi ulkona sellaisessa paikassa pitopaikan alueella, jossa linnut voidaan eristää muiden pitopaikkojen linnuista ja luonnonvaraisista linnuista.

35 §

Siipikarjaa ja muita lintuja koskevat kuljetusrajoitukset suojavyöhykkeellä

Siipikarjan ja muiden lintujen sekä niiden raatojen ja munien kuljettaminen suojavyöhykkeellä sekä siipikarjan ja muiden lintujen päästäminen suojavyöhykkeellä pitopaikan ulkopuolelle on kielletty. Kielto ei koske maanteitse tai rautateitse pysähtymättä ja lastia purkamatta tapahtuvaa kauttakuljetusta, raatojen kuljettamista suojavyöhykkeellä sijaitsevasta

pitopaikasta suoraan hävitettäväksi tai käsiteltäväksi sivutuoteasetuksen mukaisesti eikä virkaeläinlääkäriin lähettämiä näytteitä eläintautitutkimuksia varten.

36 §

Muita eläimiä koskevat liikkumis- ja kuljetusrajoitukset suojavyöhykkeellä

Kotieläimiä ei saa tuoda pitopaikkaan eikä viedä sieltä pois. Kielto ei koske sellaisia yksinomaan ihmisten asuintiloissa pidettäviä kotieläimiä, jotka eivät pääse tekemisiin siipikarjan, muiden lintujen, niiden häkkien, eläinsuojien tai ulkotarhojen kanssa.

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 1 momentissa tarkoitettusta kiellosta, jos toiminta ei aiheuta vaaraa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä. Luvassa asetetaan taudin vastustamiseksi välttämättömät lupaehdot.

37 §

Siipikarjan kuljettaminen suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta teurastettavaksi

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 35 §:ssä säädetystä kiellosta siipikarjan kuljettamiseksi suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta teurastettavaksi luvassa nimettyyn teurastamoon edellyttäen, että:

- 1) kunnaneläinlääkäri on tarkastanut pitopaikan tuotanto- ja terveyskirjanpidon sekä kaikkien siellä olevien tuotantoyksiköiden siipikarjan korkeapatogeenisen lintuinfluenssan oireiden varalta kielteisillä tuloksilla;
- 2) kunnaneläinlääkäri on ottanut linnuista näytteet korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta; ja
- 3) teurastamo sallii siipikarjan tuonnin teurastettavaksi.

Kuljetus voidaan aloittaa vasta, kun kunnaneläinlääkäri on sinetöinyt kuljetusajoneuvon tai se on sinetöity hänen valvonnassaan. Läänineläinlääkäri ilmoittaa luvan myöntämisestä teurastamon tarkastuseläinlääkärille.

Tarkastuseläinlääkäri tarkastaa linnut heti niiden saapuessa teurastamoon. Siipikarja on pidettävä teurastamossa erillään vyöhykkeen ulkopuolelta peräisin olevasta siipikarjasta ja teurastettava eri paikassa tai eri aikaan kuin tällainen siipikarja. Lintujen post mortem -tarkastuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota mahdollisiin korkeapatogeenisen lintuinfluenssan aiheuttamiin muutoksiin ruhoissa. Teurastuksen jälkeen linjat ja muut mahdollisesti saastuneet alueet on pestävä ja desinfioitava ennen muun siipikarjan teurastamista samassa paikassa. Tarkastuseläinlääkäri ilmoittaa läänineläinlääkärille, kun siipikarja on teurastettu.

38 §

Suojavyöhykkeeltä peräisin olevan siipikarjanlihan tunnistusmerkintä, käsittely ja käyttö

Suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta 37 §:n mukaisesti teurastettavaksi lähetetystä siipikarjasta saatu tuore liha on:

- 1) terveystarkastuksesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (38/EEO/2006) 16 §:n mukaisesti ja käsiteltävä eläimistä saatavien elintarvikkeiden eräitä eläintauteja koskevista vaatimuksista tuotannossa, jakelussa ja jalostuksessa annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 13/EEO/2004 mukaisesti läänineläinlääkäriin tähän tarkoitukseen hyväksymässä laitoksessa mahdollisten lintuinfluenssavirusten tuhoamiseksi;
- 2) tunnistusmerkittävä lihantarkastuksesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 38/EEO/2006 17 §:n 2 momentin mukaisella merkinnällä ja käytettävä kansallisesti; tai
- 3) tunnistusmerkittävä vaihtoehtoista tunnistusmerkintää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston direktiivin 2002/99/EY mukaisesti annetun komission päätöksen (2007/118/EY) liitteen mukaisella merkillä ja käytettävä kansallisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu liha on sen käsittelyn, leikkaamisen, kuljetuksen ja varastoinnin aikana pidettävä erillään suojavyöhykkeen ulkopuolelta peräisin olevasta lihasta ellei suojavyöhykkeeltä peräisin olevaa lihaa ole jo käsitelty 1 momentin 1 kohdan mukaisesti.

39 §

Siipikarjan kuljettaminen suojavyöhykkeen ulkopuolelta suojavyöhykkeelle teurastettavaksi

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 35 §:ssä säädetystä kiellosta siipikarjan kuljettamiseksi suojavyöhykkeen ulkopuolelta suojavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon teurastettavaksi edellyttäen, että toiminta ei aiheuta vaaraa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä. Luvassa asetetaan taudin vastustamiseksi välttämättömät lupaehdot.

Läänineläinlääkäri ilmoittaa luvan myöntämisestä teurastamon tarkastuseläinlääkärille. Siipikarja on pidettävä teurastamossa erillään suojavyöhykkeeltä peräisin olevasta siipikarjasta ja teurastettava eri paikassa tai eri aikaan kuin suojavyöhykkeeltä peräisin oleva siipikarja. Tarkastuseläinlääkäri ilmoittaa läänineläinlääkärille, kun siipikarja on teurastettu.

Liha on sen käsittelyn, leikkaamisen, kuljetuksen ja varastoinnin aikana pidettävä erillään suojavyöhykkeeltä peräisin olevasta siipikarjanlihasta.

40 §

Untuvikkojen kuljettaminen suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 35 §:ssä säädetystä kiellosta untuvikkojen kuljettamiseksi suojavyöhykkeellä sijaitsevasta hautomosta toiseen pitopaikkaan Suomessa edellyttäen, että untuvikot ovat kuoriutuneet sellaisista siitosmunista, jotka on tuotu hautomoon suoja- ja valvontavyöhykkeiden ulkopuolella sijaitsevasta pitopaikasta, ja siitosmunia sekä untuvikkoja on hautomossa pidetty koko ajan riittävällä ja luotettavalla tavalla erillään vyöhykkeeltä peräisin olevista siitosmunista ja untuvikoista.

Lupa voidaan myöntää myös sellaisten untuvikkojen kuljettamiseksi, jotka ovat kuoriutuneet suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta saaduista siitosmunista, edellyttäen, että kuljetus ei aiheuta korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisen vaaraa. Määränpääpitopaikan tulee sijaita suoja- tai valvontavyöhykkeiden ulkopuolella, kuitenkin erityisistä syistä voidaan myös sallia untuvikkojen kuljetus toiseen suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan pitopaikkaan. Tällainen kuljetus voidaan aloittaa vasta, kun kunnaneläinlääkäri on sinetöinyt kuljetusajoneuvon tai se on sinetöity hänen valvonnassaan. Kuljetuksen aikana sekä määränpäänä olevassa pitopaikassa on toteutettava riittäviä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä korkeapatogeenisen lintuinfluenssan tartunnalta suojautumiseksi. Untuvikkoja ja muuta siipikarjaa ei saa siirtää vyöhykkeiden ulkopuolella sijaitsevasta määränpääpitopaikasta ennen kuin 21 vuorokautta on kulunut untuvikkojen saapumisesta.

41 §

Nuorikoiden kuljettaminen suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 35 §:ssä säädetystä kiellosta nuorikoiden kuljettamiseksi suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta toiseen ensisijaisesti suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan pitopaikkaan edellyttäen, että:

- 1) määränpääpitopaikassa ei ole muuta siipikarjaa;
- 2) kunnaneläinlääkäri on tarkastanut pitopaikan tuotanto- ja terveyskirjanpidon sekä pitopaikan kaikkien tuotantoyksiköiden siipikarjan ja muut linnut kliinisesti ennen kuljetusta, eikä yhdelläkään linnulla ole todettu korkeapatogeeniseen lintuinfluenssaan viittaavia oireita; sekä
- 3) kunnaneläinlääkäri on ottanut tarvittavat näytteet linnuista korkeapatogeenisen lintuinfluenssan poissulkemiseksi, ja näytteiden tulokset ovat kielteiset.

Kuljetus voidaan aloittaa vasta, kun kunnaneläinlääkäri on sinetöinyt kuljetusajoneuvon tai sinetöinti on tehty hänen valvonnassaan. Erityisistä syistä voidaan sallia nuorikoiden kuljetus suoja- tai valvontavyöhykkeiden ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan. Nuorikoita ei saa siirtää suojavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevasta määränpääpitopaikasta ennen kuin 21 vuorokautta on kulunut nuorikoiden saapumisesta.

42 §

Siitosmunien kuljettaminen suojavyöhykkeellä

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 35 §:ssä säädetystä kiellosta siitosmunien kuljettamiseksi mistä hyvänsä pitopaikasta suojavyöhykkeellä sijaitsevaan tätä tarkoitusta varten hyväksymäänsä hautomoon edellyttäen, että tästä ei aiheudu korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisen vaaraa.

Lupa voidaan myöntää myös siitosmunien kuljettamiseksi suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta luvassa nimettyyn suojavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan hautomoon edellyttäen että:

- 1) parvi, josta siitosmunat ovat peräisin, on tutkittu korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta, eikä parvessa epäillä esiintyvän tartuntaa;
- 2) siitosmunat kuljetetaan kertakäyttöisissä tai huolellisesti desinfioiduissa kennoissa ja telineissä, ja ne desinfioidaan ennen kuljetusta;
- 3) siitosmunalähetyksistä pidetään luetteloa lähtö- ja määränpääpitopaikoissa siten, että siitosmunat voidaan tarvittaessa jäljittää; sekä
- 4) hautomossa toteutetaan riittäviä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä korkeapatogeenisen lintuinfluenssaviruksen aiheuttamalta tartunnalta suojautumiseksi.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu kuljetus voidaan aloittaa vasta, kun kunnaneläinlääkäri on sinetöinyt kuljetusajoneuvon tai se on sinetöity hänen valvonnassaan.

43 §

Kulutukseen tarkoitettujen munien kuljettaminen suojavyöhykkeellä

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 35 §:ssä säädetystä kiellosta kulutukseen tarkoitettujen munien kuljettamiseksi:

- 1) luvassa nimettyyn munapakkaamoon;
- 2) munatuotteita valmistavaan laitokseen käsiteltäväksi elintarvikehygieniasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteen II luvun XI ja eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteen III jakson X luvun II säännösten mukaisesti; tai
- 3) hävitettäväksi tai käsiteltäväksi sivutuoteasetuksen mukaisesti.

Luvan myöntäminen edellyttää, ettei kuljetus aiheuta vaaraa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä. Munapakkaamoon kuljetettavat munat on pakattava kertakäyttöisiin pakkauksiin, ja kuljetuksessa on toteutettava riittäviä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä korkeapatogeeniselta lintuinfluenssalta suojautumiseksi.

44 §

Kuljetusautojen ja muiden ajoneuvojen desinfiointi

Siipikarjan, muiden lintujen, niiden lihan, munien ja raatojen, siipikarjanrehun, lannan ja käytetyn pehkun kuljetukseen käytetyt ajoneuvot ja välineet on mahdollisimman pian lastin purkamisen jälkeen pestävä ja desinfioitava.

Myös suojavyöhykkeellä sijaitsevilla pitopaikoissa käyvien henkilöiden ajoneuvot on pestävä ja desinfioitava, jos ne ovat voineet saastua käynnin yhteydessä. Ajoneuvot on pestävä ja desinfioitavaa tarpeellisilta osin ennen pitopaikasta poistumista ja muilta osin mahdollisimman pian pitopaikasta poistumisen jälkeen ja joka tapauksessa ennen toiseen pitopaikkaan menoa.

Desinfektioitoimenpiteistä eläintautien vastustamisessa annetussa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston ohjeessa (17/EEO/95) kuvataan, miten desinfiointi tulisi suorittaa, sekä luetellaan desinfiointiin soveltuvia aineita ja niiden käyttöehtoja.

45 §

Riistanistutukseen tarkoitettuja riistalintuja koskevat rajoitukset suojavyöhykkeellä

Suojavyöhykkeellä pidettäviä riistanistutukseen tarkoitettuja lintuja ei saa laskea luontoon.

46 §

Suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta peräisin olevaa tuoretta lihaa koskevat rajoitukset

Suojavyöhykkeellä sijaitsevasta teurastamosta, leikkaamosta taikka kylmä- tai pakkasvarastosta ei saa luovuttaa siipikarjan tuoretta lihaa, ellei liha:

- 1) ole saatu vähintään 21 vuorokautta ennen arvioitua korkeapatogeenisen lintuinfluenssan tuloa suojavyöhykkeellä sijaitsevaan pitopaikkaan ja ole siitä lähtien pidetty täysin erillään myöhemmin saadusta tuoreesta lihasta;
- 2) ole peräisin suojavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevasta pitopaikasta ja ole kuljetuksen, varastoinnin ja käsittelyn ajan pidetty täysin erillään suojavyöhykkeeltä peräisin olevasta tuoreesta lihasta;
- 3) ole saatu suojavyöhykkeeltä peräisin olevasta siipikarjasta ja lähetetä käsiteltäväksi 38 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti vyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan laitokseen; tai
- 4) ole saatu suojavyöhykkeeltä peräisin olevasta siipikarjasta ja tunnistusmerkitty 38 §:n 2 ja 3 kohdan mukaisesti sekä käytetä kansallisesti.

47 §

Lannan ja käytetyn pehkun kuljetus ja levittäminen suojavyöhykkeellä

Siipikarjan ja muiden lintujen lannan tai käytetyn pehkun kuljetus pois suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta tai levittäminen suojavyöhykkeellä sijaitsevassa pitopaikassa on kielletty.

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan lannan tai pehkun kuljettamiseksi käsiteltäväksi sivutuoteasetuksen mukaisesti tai välivarastoitavaksi myöhempää käsittelyä varten, jos kuljetus ei aiheuta vaaraa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä. Luvassa asetetaan taudin vastustamiseksi välttämättömät lupaehdot.

7 luku. Valvontavyöhykettä koskevat toimenpiteet, kiellot ja rajoitukset

48 §

Valvontavyöhykkeellä sijaitsevien pitopaikkojen luettelointi

Läänineläinlääkäriin on välittömästi vyöhykkeiden perustamisen jälkeen tehtävä luettelo kaikista valvontavyöhykkeellä olevista pitopaikoista, joilla pidetään siipikarjaa. Luettelo on pidettävä ajan tasalla.

49 §

Tartunnan leviämisen ehkäisemistä koskevat toimenpiteet valvontavyöhykkeellä sijaitsevissa pitopaikoissa

Valvontavyöhykkeellä sijaitsevissa pitopaikoissa on toteutettava seuraavat toimenpiteet:

- 1) mahdollisesti saastuneen materiaalin kuljettamisessa käytetyt kuljetusajoneuvot ja välineet on mahdollisimman pian lastin purkamisen jälkeen pestävä ja desinfioitava 44 §:n mukaisesti; sekä
- 2) pitopaikoissa käyvien henkilöiden on huolehdittava asianmukaisesta henkilödesinfektioista ja muista tartunnan leviämisen ehkäisemiseksi tarpeellisista toimenpiteistä pitopaikkaan saapumisen ja pitopaikasta poistumisen yhteydessä.

50 §

Siipikarjan ja niiden munien kuljettamista koskevat rajoitukset valvontavyöhykkeellä

Siipikarjan ja niiden munien kuljettaminen valvontavyöhykkeellä, valvontavyöhykkeen ulkopuolelle sekä valvontavyöhykkeen ulkopuolelta valvontavyöhykkeelle on kielletty. Kielto ei koske siipikarjan ja munien kuljettamista valvontavyöhykkeen halki maanteitse tai rautateitse pysähtymättä ja lastia purkamatta.

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan siipikarjan ja siipikarjan munien kuljettamiseksi valvontavyöhykkeellä tai valvontavyöhykkeen ulkopuolelta valvontavyöhykkeelle edellyttäen, että kuljetus ei aiheuta vaaraa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä ja että

riittäviä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä toteutetaan siipikarjan ja munien kuljetuksen aikana. Luvassa asetetaan taudin vastustamiseksi välttämättömät lupaehdot.

Siipikarjaa ja siipikarjan munia voidaan läänineläinlääkärin luvalla kuljettaa valvontavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta valvontavyöhykkeen ulkopuolelle siten kuin jäljempänä säädetään.

51 §

Muita lintuja ja kotieläimiä koskevat liikkumis- ja kuljetusrajoitukset valvontavyöhykkeellä

Muita lintuja ja kotieläimiä ei saa tuoda sellaiseen valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan pitopaikkaan, jossa pidetään siipikarjaa, eikä viedä sieltä pois. Kielto ei koske sellaisia yksinomaan ihmisten asuintiloissa pidettäviä kotieläimiä, jotka eivät pääse kosketukseen siipikarjan, muiden lintujen, lintujen häkkien, eläinsuojien tai ulkotarhojen kanssa.

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 1 momentissa tarkoitettusta kiellosta, jos toiminta ei aiheuta vaaraa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä. Luvassa on asetettava taudin vastustamiseksi välttämättömät lupaehdot.

52 §

Siipikarjan kuljettaminen teurastettavaksi valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan teurastamoon

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 50 §:ssä säädetystä kiellosta siipikarjan kuljettamiseksi teurastettavaksi luvassa nimettyyn, valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan teurastamoon edellyttäen, että:

- 1) kunnaneläinlääkäri on tarkastanut pitopaikan siipikarjan kliinisesti kuljetusta edeltävien 24 tunnin aikana, eikä yhdelläkään linnulla ole todettu korkeapatogeeniseen lintuinfluenssaan viittaavia oireita;
- 2) kunnaneläinlääkäri on ottanut tarvittaessa näytteet korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta, ja näytteiden tulokset ovat kielteiset; sekä
- 3) teurastamo sallii siipikarjan tuonnin teurastettavaksi.

Läänineläinlääkäri ilmoittaa luvan myöntämisestä teurastamon tarkastuseläinlääkärille, ja tarkastuseläinlääkäri ilmoittaa läänineläinlääkärille, kun linnut on teurastettu.

53 §

Nuorikoiden kuljettaminen valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 50 §:ssä säädetystä kiellosta nuorikoiden kuljettamiseksi valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan edellyttäen, että määränpääpitopaikassa ei ole muuta siipikarjaa ja että kuljetus ei aiheuta vaaraa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä. Nuorikoita ei saa siirtää määränpääpitopaikasta ennen kuin 21 vuorokautta on kulunut niiden saapumisesta.

54 §

Untuvikkojen kuljettaminen valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 50 §:ssä säädetystä kiellosta untuvikkojen kuljettamiseksi valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan edellyttäen, että untuvikot ovat kuoriutuneet sellaisista siitosmunista, jotka ovat peräisin suoja- ja valvontavyöhykkeiden ulkopuolella sijaitsevasta pitopaikasta ja tuotu haudottavaksi valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan hautomoon, ja että siitosmunat ja untuvikot on koko ajan pidetty riittävällä ja luotettavalla tavalla erillään vyöhykkeiltä peräisin olevista siitosmunista ja untuvikoista.

Lupa voidaan myöntää myös sellaisten untuvikkojen kuljettamiseksi valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan Suomessa, jotka ovat kuoriutuneet valvontavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta saaduista siitosmunista. Kuljetuksen aikana sekä määränpäänä olevassa pitopaikassa on toteutettava riittäviä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä korkeapatogeenisen lintuinfluenssaviruksen aiheuttamalta tartunnalta suojautumiseksi. Untuvikkoja ja muuta siipikarjaa ei saa siirtää määränpääpitopaikasta ennen kuin 21 vuorokautta on kulunut untuvikkojen saapumisesta.

55 §

Siitosmunien kuljettaminen valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan hautomoon

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 50 §:ssä säädetystä kiellosta siitosmunien kuljettamiseksi valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan hautomoon edellyttäen, että kuljetus ei aiheuta vaaraa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä.

Siitosmunat on kuljettettava kertakäyttöisissä tai huolellisesti desinfioiduissa pakkauksissa, ja siitosmunat on desinfioitava ennen kuljetusta. Siitosmunien lähetyksistä on lisäksi pidettävä luettelo lähtö- ja määränpääpitopaikoissa siten, että siitosmunat voidaan tarvittaessa jäljittää.

56 §

Kulutukseen tarkoitettujen munien kuljettaminen valvontavyöhykkeen ulkopuolelle

Läänineläinlääkäri voi myöntää luvan poiketa 50 §:ssä säädetystä kiellosta kulutukseen tarkoitettujen munien kuljettamiseksi valvontavyöhykkeen ulkopuolelle:

- 1) luvassa nimettyyn munapakkaamoon;
- 2) munatuotteita valmistavaan laitokseen käsiteltäväksi elintarvikehygieniasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteen II luvun XI ja eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteen III jakson X luvun II säännösten mukaisesti; tai
- 3) hävitettäväksi tai käsiteltäväksi sivutuoteasetuksen mukaisesti.

Luvan myöntäminen edellyttää, ettei kuljetus aiheuta vaaraa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä. Munapakkaamoon kuljetettavat munat on pakattava kertakäyttöisiin pakkauksiin, ja kuljetuksessa on toteutettava riittäviä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä korkeapatogeenisen lintuinfluenssaviruksen aiheuttamalta tartunnalta suojautumiseksi.

57 §

Eläinnäyttelyitä ja muita vastaavia tilaisuuksia koskevat rajoitukset

Siipikarjan ja muiden lintujen vieminen valvontavyöhykkeellä järjestettäviin eläinnäyttelyihin, kilpailuihin tai muihin vastaaviin tilaisuuksiin on kielletty.

58 §

Riistanistutukseen tarkoitettuja riistalintuja koskevat rajoitukset valvontavyöhykkeellä

Valvontavyöhykkeellä pidettäviä riistanistutukseen tarkoitettuja riistalintuja ei saa laskea luontoon.

59 §

Lannan kuljetus ja levittäminen valvontavyöhykkeellä

Siipikarjan ja muiden lintujen lannan sekä käytetyn pehkun kuljettaminen pois valvontavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta tai levittäminen valvontavyöhykkeellä on kielletty.

Läänineläinlääkäri voi kuitenkin myöntää luvan lannan tai pehkun kuljettamiseksi käsiteltäväksi sivutuoteasetuksen mukaisesti tai välivarastoitavaksi myöhempää käsittelyä varten, jos kuljetus ei aiheuta vaaraa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä. Luvassa asetetaan taudin vastustamiseksi välttämättömät lupaehdot.

8 luku. Erinäiset säännökset

60 §

Rokottaminen lintuinfluenssaa vastaan

Lintuinfluenssarokotteiden käyttö eläimille on kielletty koko maassa.

61 §

Valmiussuunnitelmat

Eviran tulee laatia kansallinen valmiussuunnitelma korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin 2005/94/EY 62 artiklan ja liitteen X mukaisesti.

Valmiussuunnitelma on päivitettävä tarvittaessa, kuitenkin vähintään viiden vuoden välein. Valmiussuunnitelmaan tulee sisällyttää riskinarviointiin perustuvat edellytykset mainitun direktiivin 12 ja 33 §:ssä tarkoitetuille poikkeusmenettelyille sekä vaihtoehdotiset keinot tartunnan leviämisen ehkäisemiseksi poikkeuksia sovellettaessa.

Jokaisella lääninhallituksella on oltava läänineläinlääkäriin tekemä läänikohtainen valmiussuunnitelma korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta. Tällä suunnitelmalla varataan käyttöön tilat, henkilökunta ja kaikki ne välineet ja tarvikkeet, joita tarvitaan taudin hävittämiseksi nopeasti ja tehokkaasti.

Suunnitelma on tarkistettava vuosittain ja toimitettava Eviraan hyväksyttäväksi tammikuun loppuun mennessä.

62 §

Korvaukset

Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vastustamisesta aiheutuvien kustannusten ja menestysten korvaamisesta säädetään eläintautilain 15-21 b §:ssä sekä helposti leviävien eläintautien vastustamisesta annetun lain (488/1960) 13-15 §:ssä.

Tässä asetuksessa säädetyistä desinfektioimenpiteistä ja -aineista aiheutuneita kustannuksia ei makseta valtion varoista lukuun ottamatta tilanteita, joissa desinfektio on säädetty tehtäväksi sen jälkeen, kun pitopaikan eläimet on viranomaisen määräyksestä tapettu.

63 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 17. päivänä huhtikuuta 2008.

Maa- ja metsätalousministeri

Sirkka-Liisa Anttila

Eläinlääkintöylitarkastaja

Katri Levonen